

σμο άπιστο. Κρατήρα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ μέσα σέ μιὰ ἀνθρωπότητα πνευματικά νεκρωμένη. Ἄγγελο τῆς Ἀνάστασης καί τῆς Ζωῆς μέσα στήν κοιλάδα τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου. Νησίδα γνησιότητας καί ἀληθείας μέσα στόν ἀφριμένο πόντο τῶν παθῶν καί τῆς ἀλλοτριώσεως.

Ἀπό σήμερα, μέχρι τήν εὐλογημένη μέρα, πού θά ἀξιωθείς ν' ἀποδέσεις τήν ὑπαρξή σου σ' αὐτήν τῆς τοῦ Πλάστη, ἡ ζωή σου θά εἶναι ἕνα ἀδιάκοπο καί ἀνεφάνητο θαῦμα.

Ὅταν, μέσα στή μόνωση τοῦ ἱερατικοῦ σου κελλιοῦ, θά προσεύχεται στόν Κύριο τῆς γῆς καί τ' οὐρανοῦ, μέ τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ παιδιοῦ καί τήν παρηγορία τοῦ ἱερέα, ἡ προσευχή σου θά εἶναι ἕνα θαῦμα.

Ὅταν θά προσκομίζεις τὰ δώρα τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ στήν Τράπεζα τῆς Εὐχαριστίας καί, πρῶτος ἐσύ στήν παρεμβολή τοῦ Νέου Ἰσραήλ — ἔνας ἀπ' τοὺς πολλούς καί ἐκπρόσωπος τῶν πολλῶν — θά καλεῖς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα νά μεταβάλλει τὸν Ἄρτο καί τὸν Οἶνο σέ Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, θά γίνονται ὄργανο καί μέσους ἐνός θαύματος.

Ὅταν στή λατρευτικὴ Σύναξη τῆς Ἐκκλησίας θά ἐμφανεύεις τὸ θεῖκό λόγο. θά καταγγεῖς τοὺς ἀμώγτους καί θά χειραγωγεῖς τοὺς πιστοὺς σ' αὐθιγμένα μεταλλεῖα τῶν Γραφῶν. θά γίνονται ἐργατὴς ἐνός θαύματος.

Ὅταν θά μεταφέρεῖς τὸ στεναγμὸ τῆς μετάνοια καί τῆ συντριβῆς τῶν «πεπτωκότων» παιδῶν τοῦ

Θεοῦ στὸ Θρόνο τῆς Χάριτος καί ἀπ' τὸ Θρόνο τῆς Χάριτος θά φέρνεις στίς κουρασμένες καρδιές τους τήν πατρικὴ στοργή καί τήν ἄφηση, θά ζεῖς τὸ συγκλονισμὸ καί τὴ συγκίνησι ἐνός θαύματος.

Ὅταν θ' ἀπλώνεις τὸ χέρι γιὰ νά εὐλογήσεις τὸ τραπέζι τοῦ φτωχοῦ, τήν τίμια ἔνωση δύο ἀνθρώπων στὸ μυστήριο τοῦ γάμου, τὸ νήπιο, πού ἀνοίξει τὸ μάτι στή ζωή, τὸν κουρασμένο ὁδοιπόρο, πού φτερούγισε γιὰ τήν αἰωνιότητα, θά κάνεις πάντα μιὰ πράξη δύναμης, ἕνα ἔργο, πού ξεπερνάει τὰ ἀνθρώπινα μέτρα καί ἐρχεται νά μπεῖ στή ζωή καί στήν ἱστορία σὰν θαῦμα.

« Ἄ γὰρ ἐγκεχεῖρισται ὁ ἱερεὺς, Θεοῦ μόνου ἐστὶ δωρεῖσθαι· καὶ ὅπου ἂ ἡ ἀνθρωπίνη φθάσις φιλοσοφία, ἐλάττων τῆς χάριτος ἐκείνης φανεῖται... Καί τί λέγω τοὺς ἱερεῖς; Οὔτε ἄγγελος, οὔτε ἀρχάγγελος ἐργάσασθαι τι δύναται εἰς τὰ δεδομένα παρὰ Θεοῦ· ἀλλὰ πατήρ καί Υἱὸς καί ἅγιον Πνεῦμα πάντα οἰκονομεῖ, ὁ δὲ ἱερεὺς τὴν ἐαυτοῦ δανείζει γλώτταν, καί τὴν ἐαυτοῦ παρέχει χεῖρα» (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου: Ὁμιλία εἰς Ἰωάννην ΠΣΤ).

Δὲν σέ φοβᾶμαι μὴ σέ συντρίψει ἡ καθημερινὴ ἐμπειρία τοῦ θαύματος.

Ἕνα μόνο φοβᾶμαι καί σοῦ τὸ λέω ἀνοιχτά. Φοβᾶμαι μὴν ἔρθει κάποια στιγμή καὶ ὁ διάβολος κλέψει ἀπο μέσα ἀπ' τὴν καρδιά σου τὸ δέος, σέ πο-